

VANTAAN MARTINLAAKSO, RAIVOSUONMÄEN ASEMAKAAVAN
MUUTOS KORTTELIN 17552 OSAA VARTEN

Yleiset selvitykset ja suunnitelmat asemakaavaa varten

WSP Finland Oy

Heikkiläntie 7
FI-00210 Helsinki
Puh.: +358 207 864 11
Fax: +358 207 864 800
WSP Finland
Y-tunnus: 0875416-5
Kotipaikka: Helsinki
www.wspgroup.fi

SELVITYKSEN AIKAINEN ORGANISAATIO:

Tilaaaja:
Sato

Työn ohjausryhmä:
Vantaan Kaupunki

Ohjausryhmän pj:
Johanna Rajala

Konsultti:
WSP Finland Oy
Arto Kaituri (projektipäällikkö)
Anna Böhling (maisema-arkkitehti)
Jari Laaksonen (katusuunnittelija)
Kia Aksela (hulevesi- ja verkostosuunnittelija)
Heidi Tuppurainen (hulevesi- ja verkostosuunnit-

Vantaan Martinlaakso, Raiviosuon asemakaavan muutos korttelin 17552 osaa varten

Yleiset selvitykset ja suunnitelmaa asemakaavaa varten

SISÄLLYSLUETTELO

1. JOHDANTO	
1.1 Työn kuvaus	2
1.2 Suunniteltu maankäyttö ja alueen toiminnalliset perusratkaisut	4
2. MAISEMASELVITYS	6
2.1 Maisemarakenteen peruspiirteet	6
2.2 Toiminnallisen ympäristön peruspiirteet	8
2.3 Maisema- ja kaupunkikuvalliset piirteet	9
3. PIHAN JA LÄHIYMPÄRISTÖN KÄSITTELYN PERIAATTEET	12
3.1 Ympäristön yleissuunnitelma	12
3.1.1 Alueen yleisilme ja liittyminen ympäristöönsä	12
3.1.2 Maastonmuotoilu, pintavesien johtaminen ja tukimuurit	14
3.1.3 Säilytettävä kasvillisuus ja uudet istutukset	14
3.1.4 Piharakenteet, aidat, katokset	15
3.1.5 Kulkuväylät ja pintamateriaalisuositukset	16
3.1.6 Kalusteet, varusteet ja valaistus	16
3.1.7 Hulevesien luonnonmukainen käsittely tonteilla	16
3.2 Suositus asemakaavamääräyksiensä sisällöksi pihojen osalta	17
LIITE 1	YMPÄRISTÖSUUNNITELMA
LIITE 2	KATUKARTAT
LIITE 3	HULEVESIEN HALLINTASUUNNITELMA JA TEKNISTEN VERKOSTOJEN YLEISSUUNNITELMA -RAPORTTI

1. JOHDANTO

1.1. Työn kuvaus

Tässä raportissa esitetään Vantaan Martinlaakson Raiviosuonmäen asemakaavan muutosaluetta koskevia selvityksiä ja suunnitelmia. Asemaakaavamuutoksen korttelialue rajoittuu pohjoisessa Laajavuorentiehen, idässä Herkkutalonpolkuun ja sen jatkeena olevaan Raiviosuonpolkuun, etelässä Laajavuoren viheralueeseen sekä lännessä Raiviosuonmäki nimiseen katuun ja sen jatkeena olevaan raittiin. (Kuva 1). Suunnittelualueeseen kuuluu kolme erillistä tonttia, joiden välissä on suunnittelualueen ulkopuolinen kerrostalotontti. Selkeyden vuoksi kahta pohjoisinta tonttia Laajavuorentien varressa kutsutaan tässä raportissa pohjoiseksi tontiksi ja eteläisintä tonttia Laajavuoren viheralueen reunalla kutsutaan eteläiseksi tontiksi.

Työ perustuu käytettävissä olevaan lähtöaineistoon (kantakartta, johtokartta sekä laserkeilausaineisto) sekä maastokäynteihin. Liäksi on hyödynnetty Vantaan karttapalvelusta saatavia aineistoja.

Työn aluksi laadittiin maisemallinen ja toiminnallinen analyysi kohdealueelta. Sen jälkeen yhteistyössä Arkkitehtitoimisto ArkOpen Oy:n, SATO Oy:n ja Vantaan kaupungin edustajien kanssa tuotettiin maisemaselvitys, ympäristösuunnitelma piha- ja katualueelle sekä hulevesien hallintasuunnitelma sekä teknisten verkostojen yleissuunnitelma. Laajavuorentien katualuejärjestelyt sekä alueen hulevesijärjestelyt päivitetään samalla tämän päivän mitoituksia ja tavoitteita vastaaviksi. Nykyisellään Laajavuorentien tontin puoleisen reunan jalkakäytävä ei palvele uutta rakentamista, koska sen korkoasemat eivät ole samat ajoradan kanssa. Työssä tarkastellaan Laajavuorentien kehittämistä myös yleisesti. Piha-alueita koskien lisäksi on laadittu suosituksia asemakaavamääräyksistä.

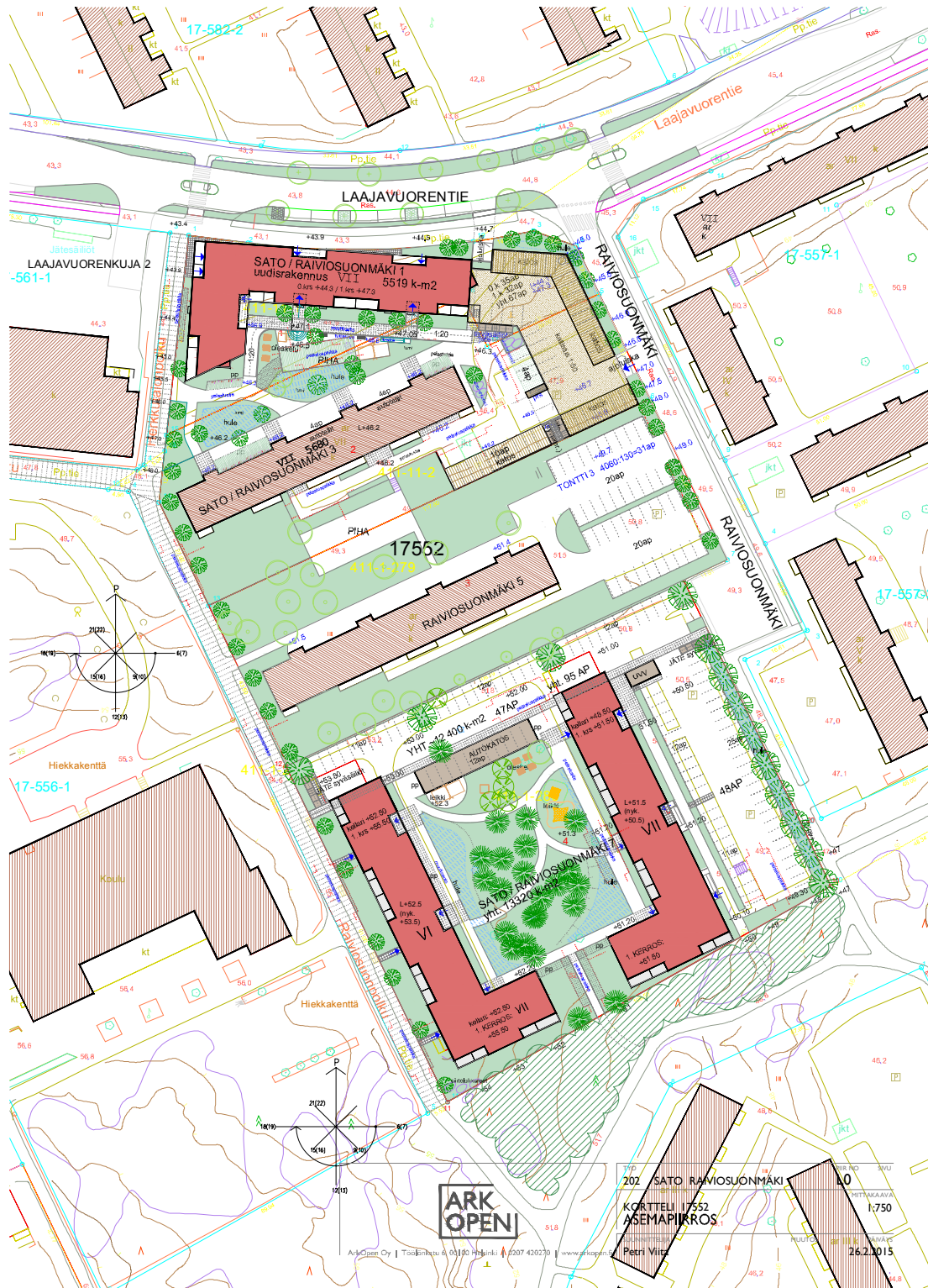
Kuva 1. Raiviosuonmäen selvitysalue ilmakuvassa (kuva: Vantaan kaupungin karttapalvelu)

1.2 Suunniteltu maankäyttö ja alueen toiminnalliset perusratkaisut

Raivosuon asemakaavan muutos koskee korttelia 17552 ja sen kolmea tonttia. Laajavuorentien varressa on rakentamaton AP -tontti 1, sen yläpuolella on AK -tontti 2 ja eteläisin tontti on AK -tontti 3. AP -tontti 1 ollaan muuttamassa kerrostalorakentamiseen. AK-tontin 2:n rakennus säilyy, mutta pihajärjestelyt tulevat muuttumaan. AK-tontti 3:n osalta nykyiset kaksi kerrostaloa puretaan ja ne korvataan uusilla.

Paikotus järjestellään kaikilla tonteilla uudestaan; pohjoisilla tonteilla kaksikerroksiseen paikoituslaitokseen ja eteläisellä tontilla maanpäällinen pysäköintialue laajenee ja se rajataan pihasta autokatoksella.

Kuva 2.
Raivosuonmäen asemapiirros (Arkkitehtitoimisto ArkOpen Oy/ Petri Viita ja Juha Kämäräinen)

2. MAISEMASELVITYS

2.1 Maisemarakenteen peruspiirteet

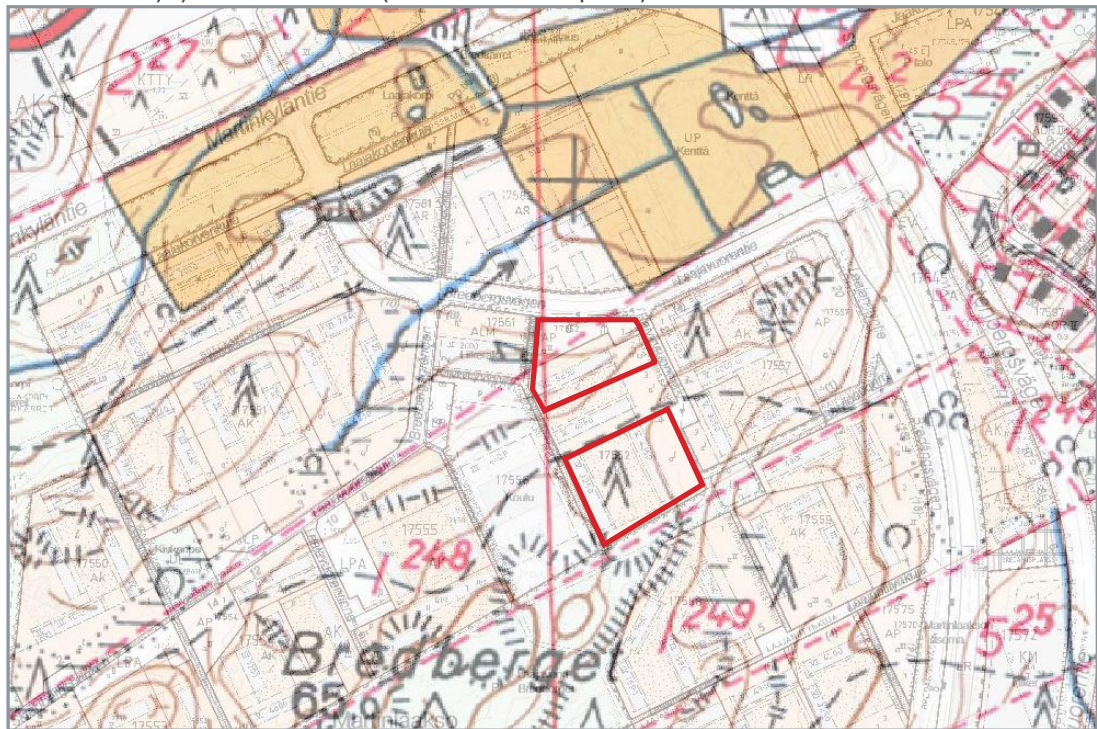
Raiviosuonmäen korttelialue sijaitsee osana laajaa Myyrmäki-Martinlaakson moreeniselänneryhmää, Martinlaakson selänteen lakialueella. Alimmat osat korttelia, etenkin katutontti, ovat selänteen pohjoisrinnettä. Pohjoisrinteeltä vesi valuu alas Laajakorven ojiin. Korttelin eteläpuolella alkaa Laajavuoren laaja avokallioalue, joka on selänteen korkeinta ja karuinta lakialuetta. (Kuva 3).

Kohdealueen pinnanmuodot laskevat eteläkulman +55 metristä luoteiskulman +43 metriin. Selvitysalueen jyrkimmät osuudet sijoittuvat alueen pohjoislaitaan katutontille, jossa rakennettujen luiskien kaltevuudet ovat jopa 40% (1:2,5). Luonnostaan rinne on katutontilla osin noin 20%(1:5). Muutoin alueen rinteiden kaltevuus vaihtelee keskimäärin välillä 1:30 -1:7. (Kuva 4).

Alueen maaperä on pääosiltaan moreenia ja rakentamisen myötä tuotua täytemaata. Kor-

Kuva 3.

Selvitysalueen maisemarakenne hahmottuu hyvin peruskartassa vuodelta 1967, jolloin laaksotila oli viljeltyä peltoa (keltainen) ja selänteet metsää (valkoinen). Laajavuoren (Bredberget) avokallioalue näkyy korttelialueen eteläpuolella ja Laajakorven peltoalueet korttelin pohjoispuolella. Kuvan taustana on nykyinen asemakaava (kuva Vantaan kaupunki).

keimmilla kohdilla korttelin eteläreunassa on kalliopaljastumia (Kuva 4). Maalajikartan kaksi moreenilaikkua (eteläisen tontin keskellä ja pohjoisen tontin koilliskulmassa) kertovat myös näissä kohdin sijaitsevan alkuperäistä maannosta, jonka korkeusasema on ympäristöstä poiketen säilynyt ympäristön rakentamisesta huolimatta.

Kohdealue kuuluu Myllymäenojan valuma-alueeseen (ks. erillinen hulevesiselvitys). Myllymäenoja on osa koillis-lounaissuuntaista muurros-laaksoa pitkin kulkevaa vesistöketjua, joka jatkaa Pitkäjärven kautta kohti Espoonjokilaaksoa ja Espoonlahtea. Suunnittelualueella ei ole havaittavissa pintavesimuodostumia, eikä sitä ole luokiteltu arvokkaaksi pohjavesien kannalta.

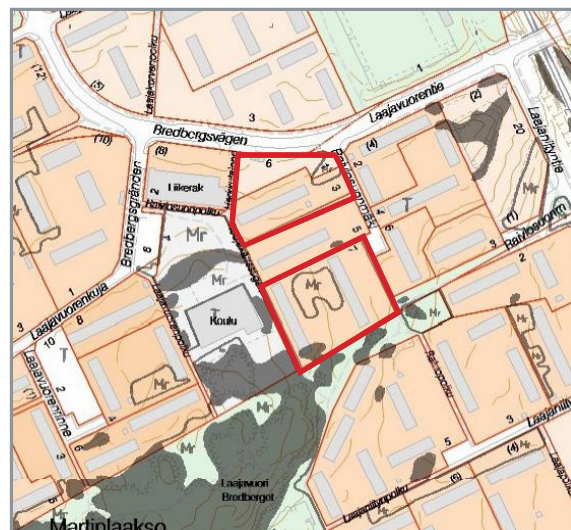
Erillisiä luontoselvityksiä ei alueesta ole tämän työn yhteydessä tehty. Aikaisemmin tehdyissä selvityksissä alueelta ei ole tavattu suojeltavia kohteita (Vantaan paikkatietopalvelun luontotiedot).

Kuva 4.
Selvitysalueen korkotasot ja jyrkät rinteet
jyrkkä rinne, kaltevuus 10%
tai enemmän
korkeuskäyrät 1m välein

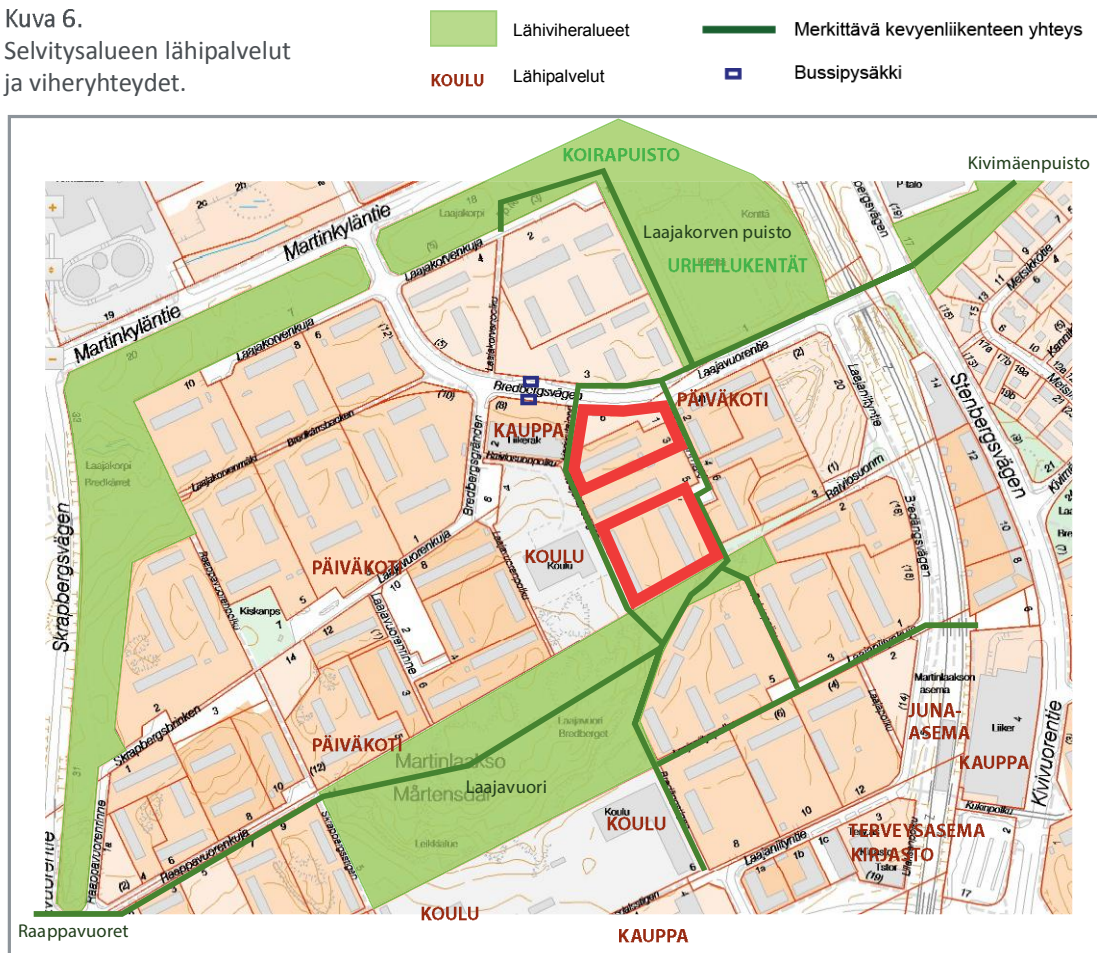
Kuva 5.
Selvitysalueen maaperä:
kuvassa tummennettuna avokallioalueet
(kuva Vantaan kaupunki)

2.2 Toiminnallisen ympäristön peruspiirteet

Kohdealue sijaitsee melko lähellä Martinlaakson asemaa (n. 500 metriä) asuinkerrostaloalueen keskellä. Kohdekorttelin naapurustoon sijoittuu alueen peruspalveluita, kuten Mårtensdals skola, Raikupolun päiväkoti ja Laajavuorentien liikekeskus. Hieman kauempana löytyy uimahallia, terveyskeskusta ja kirjastoa. Alueella on kattavat kevyenliikenteen reittiyhteydet. Rakennettuja alueita halkovat kevyenliikenteen raittiytiedet, jotka liittyvät metsäalueiden polkuverkostoihin. Kohdekorttelin molemmin puolin kulkee kevyenlinkenteen raitit, jotka yhdistävän alueen sekä palveluihin että ympäröiville viheralueille. Alueen lähimmät viheralueet ovat metsäinen Laajavuori alueen eteläpuolella ja Laajakorven puisto urheilukenttineen ja koirapuistoineen alueen koillispuolella. Laajempi viheraluekokonaisuus, Raappavuoret, löytyy alueen lounaispuolelta jonkin matkan päästä. (Kuva 6).

Kuva 6.
Selvitysalueen lähipalvelut
ja viheryhteydet.

Valokuva 1.
Näkymä Laajavuorentieltä pohjoiselle tontin
pysäköintialueelle, vasemmassa reunassa kuk-
kakioski.

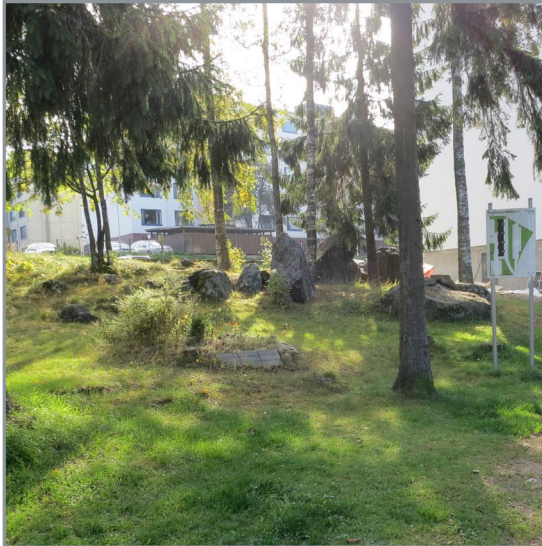
Valokuva 2.
Näkymä Laajavuorentien ja Raiviosuonmäki-
kadun risteyksestä. Oleva puusto pehmentää
näkymää.

2.3 Maisema- ja kaupunkikuvalliset piirteet

Kohdealue sijaitsee Martinlaakson metsälähiön keskellä. Alueen lähiympäristöön sijoittuu väljästi ja suorakulmaisesti pitkiä lamellikerrostaloja, joiden välisille alueille sijoittuu nurmipinnalle harvakseltaan metsäpuita, kuten rauduskoivu- ja mäntyjä ja kuusia. Vaihtelua alueeseen tuovat puustoiset viheralueet ja palvelutontit, kuten koulut ja päiväkodit. Alueen korkeimmat ja jyrkimmät kallioiset alueet on säilytetty metsäisinä virkistysalueina. Alueen pohjoispuolen alavalla alueella on Laajavuorentien varressa on kerrostalojen lisäksi liikekeskus parkkikenttineen, rivitaloasutusta sekä urheilukenttiä.

Suunniteltava pohjoinen tontti jatkaa kaupunkikuvallisesti Raiviosuonmäki-kadun toisella puolella olevaa kerrostalokorttelia Laajavuorentien varressa. Tontti sijoittuu melko jyrkkään rinteeseen ja olevan asuinrakennuksen edustan puusto pehmentää katunäkymää. Toisaalta alue voisi kaivata paremmin rajaavaa elementtiä, kun nykyisin kadun reunaan sijoittuu osin epämääräisesti rajautuva kivituhkapintainen paikoitusalue, jonka reunaan sijoittuu kukkakioski. (Valokuvat 1 ja 2)

Raiviosuonmäki-kadulle avautuvat näkymät tonteilta ovat pääosin paikoitusalueenäkymiä. Maaston ollessa melko jyrkkää, on paikoitusalueet tasattu täyttämällä ja leikkaamalla terasseittain rinteeseen. Alueen rakennetut tasoerot ovat suurilta osin maaluiskia, jotka on osin verhoiltu pensasaluein. Tasoerot suunniteltavien tonttien välisellä keskitontilla on hoidettu uudella kivilaatalla päällystetyllä tukimuurilla. Naapurikorttelissa on käytetty alkuperäistä maalattua, paikallavalettua betoni

Valokuva 3. Pohjoisen tontin koilliskulman siirtolohkarealue.

Valokuva 4. Eteläisen pihamiljööön olevaa puustoa.

tukimuuria. Tasoerojen suunnitteluun ja tyylikkääseen ratkaisemiseen on kiinnitettävä jatkossa erityistä huomiota, jotta ne olisivat jatkossakin luontevia ja alueen aikakauden tyyliin sopivia. (Valokuvat 5, 8 ja 9)

Kohdealueen länsipuolitse kulkee merkittävä kevyen liikenteen yhteys, Raivosuonpolku/Herkkotalonpolku. Tonttien pihatiloihin liittyvä kevyen liikenteen raitti on asfaltoitu ja kehystetty toispuoleisella vaahterakujanteella. Suunniteltavien tonttien väliin jäävä keskitontti on aidattu metallisella legi-aidalla peruskorjauksen yhteydessä. Myös viereinen koulun tontti on aidattu ja lisäksi raitti on rajattu käsijohteella ja verkkoaidalla liikekorttelin kohdalla. Pääosin raitilta avautuvat melko esteettömät näkymät ympäröiviin pihatiloihin. (Valokuvat 6 ja 7)

Eteläistä tonttia leimaa laaja sisäpiha, jossa on paljon mäntyjä ja muita kauniita metsäpuita. Piha liittyy melko saumattomasti alueen eteläpuolella olevaan

Valokuva 5. Eteläisen tontin paikoitusalueen liittyminen Raivosuonmäki-kadun jatkeeseen.

Valokuvat 6 ja 7. Piha-alueen länsipuolella kulkeva raitilla on toispuoleinen vaahterakujanne.

viheralueeseen, Laajavuoren kalliometsään. Täällä pihapuita, varsinkin mäntyjä, tulisi mahdollisuuksien mukaan säilyttää osana uusia pihamiljöötä. Samoin alueen liittyminen liukuen Laajavuoren viheralueeseen on mukava piirre, jonka toivoisi säilyvän jatkossakin. (Valokuva 4)

Pohjoisen tontin koilliskulmassa on myös puustoalue, johon liittyy runsaasti siirtolohkareita ja alkuperäinen maastonmuoto. Paikan pohjakaasvillisuus koostuu ketokasvillisuudesta. Tämä saareke muodostaa erityisen lähimaisemaelementin rakennetun ympäristön keskellä. Tästä alueesta varsinkin siirtolohkareiden säilyttämistä tulisi tutkia osana tulevaa pihamiljöötä. (Valokuva 3)

Valokuvat 8 ja 9. Raiviosuonmäki -kadulle avautuvat paikoituskentät on terassoitu rinteeseen. Vasemmalla peruskorjatun keskitontin kivilaatoin verhoiltua tukimuuria.

3. PIHAN JA LÄHIYMPÄRISTÖN KÄSITTELYN OHJEET

3.1 Ympäristön yleissuunnitelma

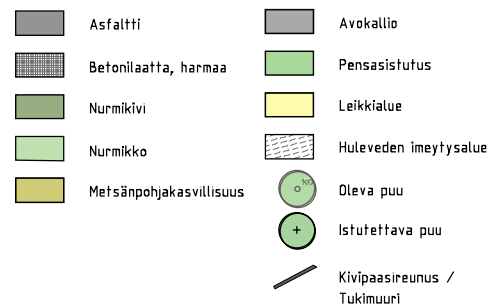
3.1.1 Alueen yleisilme ja liittyminen ympäristöönsä

Tavoitteena on, että uudesta asuinalueesta tulee istutettavan kasvillisuuden ja mahdollisuuksien mukaan säilytettävän puuston kanssa viihtyisä ja yleisilmeeltään vehreän luonnonmukainen ympäröivän alueensa tapaan. Pihatilat ovat mahdollisimman yhtenäisiä ja avaria, mutta laajoja kovia pintoja pyritään välttämään. Tämä on myös ympäröivän lähiöarkkitehtuurille tyypillinen, arvokas säilytettävä piirre. Monimuotoisuutta pyritään luomaan monipuolisella kasvillisuudella sekä kulkureittien ihmisläheisellä mitoituksella sekä laadukkailla rakenteilla ja pinnoitteilla. Lasten leikkiä ja asukkaiden oleskelua tuetaan välineiden ja kalusteiden lisäksi luomalla avointa nurmitilaa myös vapaaseen oleskeluun. Eteläisen tontin maantasokerroksen asunnoilla on terassi, joka rajataan matalin pensasistutuksin sekä rakennukseen liittyvin kaide- ja muurirakentein.

Katujen ja raittien suuntaan tonttipihat rajautuvat rakennuksin ja puurivein. Kaikissa puuvalinnoissa suositaan luonnonympäristöön, erityisesti seka- ja havumetsään sopivia lajeja. Puuriveissä käytetään koivuja ja vaahteroita sekä pihlajia. Ympäristön yleissuunnitelma on esitetty kuvassa 7, sekä suuremmassa koossa selvityksen liitteessä 1.

Laajavuorentien osalta on esitetty kaksi katukarttaa, toinen tontin rakentamiseen liittyen ja toinen yleisemmin kadun kehittämisen kannalta. Ensimmäinen katupiirustus palvelee nimen omaan asemakaavamuutokseen liittyvän tontin rakentamista, jotta rakennuksen kadun puoleiset sisäänkäynnit ja liiketiloja palvelevat parkkipaikat voidaan toteuttaa. Toinen katupiirustus esittää kadun eteläreunan muuttamista laajemmin siten, että ajorataa kaventamalla saadaan tarvittavat tilat pyörätielle ja bussien odotustiloille. Katupiirustukset löytyvät selvityksen lopusta liitteestä 2.

Kuva 7.
Ympäristön yleissuunnitelma

3.1.2 Maastonmuotoilu, pintavesien johtaminen ja mahdolliset tukimuurit

Alueen uusi korkomaailma pyritään sovittamaan yhteen alueen säilyvän korkomaailman kanssa korttelin sisällä ja sen ulkolaidoilla. Erityisesti tilanne tulee muuttumaan Laajavuorentien varressa, jossa tuleva sisäpiha täytetään olevan kerrostalon sisäänkäyntien tasolle. Myös eteläisen tontin korkotasot muuttuvat, kun talojen sisäänkäyntitasot toisaalla nousevat metrillä ja toisalla laskevat metrillä nykyiseen verrattuna. Tällöin nykyisen korkomaailman säilyttäminen sisäpihan olevan puuston juurilla vaatii erityistä huomioimista jatkosuunnittelussa.

Nykyisin koko kortteli viettää etelästä pohjoiseen päin, osin varsin jyrkästikin. Hulevesien johtaminen melko umpinaisiltakin sisäpihoilta katujen hulevesijärjestelyihin kulkee luontaisesti pohjoista kohti. Valumasuunnat ja pintavesien ohjaus on esitetty tarkemmin erillisessä hulevesien hallintasuunnitelmassa (liite 3), mutta alustavat hulevesien viivytyspainanteet on esitetty myös ympäristön yleissuunnitelmassa.

Tukimuureja tarvitaan erityisesti pohjoisella tontilla, jossa uuden rakennuksen pihan puoleiset sisäänkäynnit ovat noin metrin muuta pihaa ylempänä. Tukimuuri ja niihin liittyvät luiskat ja portaat toteutetaan laadukkaina ja kiviaineisina, mieluiten betonista. Luonnonkivipinnoitukset eivät sovi lähiöarkkitehtuurin tyyliin. Muutoin tonttien hulevesipainanteet on pyritty toteuttamaan loivina nurmipainanteina, jolloin erillisiä rakenteita ei tarvita. Eteläisellä tontilla leikkialueen kohdalla tarvitaan matalaa rakennettua hulevesiuomaa. Tälläkin pihalla portaat raitille ja matalat tukimuurit tulee toteuttaa kiviaineisina, mieluiten valetusta betonista.

3.1.3 Säilytettävä kasvillisuus ja uudet istutukset

Tonttien olevaa puustoa on pyritty mahdollisuuksien mukaan säilyttämään ja niiden juuristoalueen korkomaailma pitämään ennellaan. Uusien kulkuväylien sekä rakennusten korot on suunniteltava siten, että rakentaminen ei tuhoa säilytettävien puiden runkoja tai juuristoja. Tällöin puiden juuristoalueella (=latvusalue) ei saa muuttaa maanpinnan korkoja nykyisestä (pakottavassa tilanteessa muutos saa olla enintään +/- 20cm). Rakentamisen aikana säilytettävän puun runko ja juuristo suojataan yleisten ohjeiden mukaisesti. Rakentamisen jälkeen katsastetaan puiden tilanne vielä uudelleen ja hoidetaan puita tarvittaessa leikkauksin ja muilla hoitotavoin.

Puuston säilyttämisessä suositetaan suurilatvuisia, elinvoimaisia ja kauniita mäntyjä, vaahteroita ja muita elinvoimaisia lehtipuita. Puita, jotka eivät tulisi kestämaan olosuhteiden muutosta (valo, tuuli- ja vesiolosuhde) tai jotka jäisivät liian lähelle uutta rakentamista,

poistetaan. Säilyttämisen arvoiksi ja suunnitelmien mukaan mahdollistuvat säilytettävät puut on merkitty suunnitelmakarttaan. Jos näiden säilytettävien puiden kunto heikkenee myöhemmässä vaiheessa, ne tulee uusia vastaavan lajisin puistotaimin.

Uusia puustutuksia on esitetty tonttipihoille, paikoitusalueille sekä Laajavuorentien varteen. Pihapuina suositetaan metsäpuita, kuten *mäntyjä* ja pohjoistontilla myös *tammia*, mm. niiden pitkäikäisyyden ja riittävän suuren koon vuoksi. Katupuuna suositellaan käytettävän lehtipuuta, pääosin vaahteraa tai koivuja, jotka jatkavat alueen tyypillistä ilmettä.

Alueen koilliskulmauksen siirtolohkarealueen siirtolohkareita ja mahdollisuuksien mukaan kasvillisuutta säilytetään. Siirtolohkareita voidaan tarvittaessa myös siirtää siirtolohkarealueen sisällä, kun niiden tarkempi sijainti selviää alueen jatkosuunnittelussa. Siirtolohkarealueen maaperän tulee olla tarpeeksi köyhää tai istutettua, jotta alue pysyy tarpeeksi avoimena, eivätkä nokkoset ja vadelmikot peitä niitä.

Alueen uusilla istutusalueilla käytetään 1960- ja 1970-lukuille tyypillistä kasvillisuutta. Näillä istutusalueilla on pikkupuita, pensaiden ja maanpeitekasvien alueita. Pikkupuiksi sopivia ovat eteläisellä tontilla *pihlajat ja mongolianvaahtera*. Pohjoisella tontilla sopivia pikkupuita tilasta riippuen ovat *pulppuratuomi, pilvikirsikka tai rusokirsikka*. Istutusalueet ovat monilajisia. Pensaiksi molemmille tonteille sopivat *tuhkapensaat, kanukat ja hortensiat*. Maanpeitekasveiksi esimerkiksi puiden alle sopivat *seppelvarpu ja matalat tuhkapensaat*. Istutusalueilla käytetään mausteina myös *vale- ja kilpiangervoja sekä katajia*. Nurmialueita pyritään käyttämään vain laajoina nurmipintoina tai nurmikiveyksinä.

3.1.4 Piharakenteet, aidat, katokset

Tontteja rajaavat osin raiteille tai pysäköintialueille päin yksikerroksiset auto- tai pyöräkatokset. Katokset tulee suunnitella yhtenäisiksi kokonaisuuksiksi tonttikohtaisesti. Katoksien kaikki sivuseinät ovat umpinaisia ja hienovaraisesti jäsenneltyjä. Katoksissa käytetään pulpettikattoa ja niiden materiaalit, värimaailma ja malli sopivat ympäristöönsä. Tonttien jätekeräys hoidetaan syväkeräyssäiliöin, jotka kytketään yhteen yhtenäisesti verhoiluksi harmaasävyiseksi kappaleeksi.

Tonttipihalla vältetään aitoja, rajaavia pensasaitoja, muureja tai reunakiviä. Leikkialueet rajataan vain tarvittaessa kulkureiteille päin kevein, metrin korkuisin metalliaidoin, värisävy RAL 7024 (ellei toisin ole määrätty). Myös muut tonteilla tarvittavat aidat ja kaiteet ovat metallisia ja värisävy RAL 7024, ellei toisin ole määrätty.

3.1.5 Kulkuväylät ja pintamateriaalisuositukset

Tonttien jalankulkureittien erottamiseen laatoituksella tai kiveyksellä autoliikenteen ja autojen peruutustilasta tulee kinnittää erityistä huomiota, jotta esimerkiksi lapset pystyvät liikkumaan pihalla turvallisesti. Kulkuväylillä, jotka toimivat pelastustienä, tulee huomioida pelastuslaitoksen tikasauton vaatima tila. Kulkuväyliä pintamateriaalien avulla luodaan visuaalista ilmettä erityisesti sisäänkäyntien yhteyteen. Pintamateriaalien tulee olla selkeitä ja yksinkertaisia. Piha-alueen jalankulkualueiden tulee olla ainakin osin laatoitettuja tai kivettyjä. Materiaalina käytetään 1960- ja 1970-luvun tyyliin betonilaattoja tai sitten luonnonkiveystä. Reunatukien käyttämistä vältetään. Pihanurmella kulkevat polut ovat kivituhkaa vastapainona sisäänkäyntireittien kovalle asfatti- ja betonilaatta-alueille. Paikoitusalueella ja pelastusreitillä osalta käytetään asfaltin lisäksi nurmikiveä.

3.1.6 Kalusteet, varusteet ja valaistus

Tonttipihojen kalusteiden ja varusteiden väri, materiaalit ja mallit tulee olla yhteneviä. Kalusteet ja varusteet ovat lähtökohtaisesti selkeitä ja yksinkertaisia. Väriä tulee olla yhtenäinen ja mieluiten yksivärinen. Materiaalina metalli ja maalattu puu. Pihan valaistus on häikäisemätöntä ja korostaa talojen sisäänkäyntejä. Jalankulkuväylät valaistaan. Toiminnallisia piha-alueita valaistaan tarvittaessa tunnelmallisella hajavalolla.

3.1.7 Hulevesien luonnonmukainen käsittely tonteilla

Hulevesien hallintatoimenpiteiden tavoitteena on kaupungin hulevesiohjelman mukainen syntypaikoilla tapahtuva hulevesien hallinta (ks. erillinen hulevesien hallintasuunnitelma, liite 3). Lievästi likaantuneiden piha-alueiden hulevedet sekä kattovedet voidaan yleensä johtaa tonttikohtaisiin suodatusrakenteisiin tai hulevesiaiheisiin.

Ympäristön yleissuunnitelmassa on esitetty hulevesiaiheiden alustava sijainti tonteilla. Kohteiden suunnitteluun on jatkossa kiinnitettävä erityistä huomiota. Tarkoituksena on, että hulevesiaiheet liittyvät luontevasti piha-alueisiin sekä kasvillisuutensa että materiaaliensa osalta. Ne ovat lähtökohtaisesti matalia nurmipainanteita, jotka liittyvät luontevasti muuhun ympäröivään nurmipintaan. Hulevesiaiheet oikein suunniteltuna monipuolistavat piha-alueita ja ovat helposti ja turvallisesti ylläpidettäviä.

2.3 Suositus asemakaavamääräyksien sisällöksi pihojen osalta

Pihojen sekä ulko-oleskelutilojen tulee olla vehreitä ja viihtyisiä, ja niiden viherrakentaminen liitetään hulevesien hallintaan teknisesti ja toiminnallisesti. Tonteille on luotava luonnonmukainen ilme säilyttämällä tontin puustoa ja istuttamalla uutta puustoa. Säilytettävän puuston alueilla maanpinnan korkeutta ei saa merkittävästi muuttaa. Hulevesiratkaisujen suunnittelussa on kiinnitettävä erityistä huomiota olemassa olevien puiden kasvumahdollisuuksiin.

Korttelin sisällä ei saa olla liikkumista rajoittavia aitoja. Jos korttelia aidataan raitille tai kadulle päin, aidan tulee olla matala (n. 60cm). Istutettavien kasvillisuusalueiden suojaamiseksi suositellaan tarvittaessa piha-alueilla matalaa metallirakenteista suoja-aitaa. Aitojen värisuositus on RAL 7024. Aitojen ja muiden piharakenteiden tulee muodostaa yhtenäinen kokonaisuus rakennusten kanssa.

Pihan leikki- ja oleskelualueita on suojattava ja elävöitettävä istutuksin, mutta laajasti rajaavia pensasaitoja vältetään.

Eteläisen tontin idänpuoleisen talon 1. kerroksen asuntopihat on rajattava muusta alueesta pensasistutuksin sekä rakennuksiin liittyvin kaide- ja muurirakentein.

Sisäänkäyntien ympäristöt tulee istuttaa pikkupuin ja maanpeitepensain. Eteläisen tontin paikoitusalue tulee erottaa jalankulkuraitista puin ja maanpeitekasvillisuudella. Pohjoisen tontin pysäköintitalo tulee erottaa kadusta puin. Tontin kasvillisuus ei saa peittää eri liikennemutojen tarvitsemia näkemäalueita.

Tonttien sisäiset korkeuserot on muokattava joko nurmiluisin ja matalin tukimuurein. Nurmiluisia saa jyrkimmillään olla 1:3. Tukimuurien tulee olla kiviaineisia.

Piha-alueen jalankulkualueiden tulee olla osin laatoitettuja tai kivettyjä. Portaat tulee toteuttaa kiviaineisina. Jalankulkualueet tulee selkeästi erottaa pintamateriaalilla pihojen pysäköintialueista.

Piha-alueelta aurattavalle lumelle on osoitettu ympäristön yleissuunnitelmassa (liite 1) lumenkausaupaikkoja.

